

Великовъ обясни, че отъ начало той самъ, на негови сръдства е издавалъ тоя вѣстникъ, и това нищо незначи. Но фактъ е, че е имало пособие, и то е давано отъ руския въ Букурещъ агентъ. Тукъ неможъ вече да говоря като по-напрѣдъ, когато бѣше дума за Игнатиева, Кривцова и Аристова, че тѣ не сж членове на руското официално правителство, или негови агенти. Но този Хитрово е извѣстенъ прѣдставителъ руски, на руското правителство, който сега е прѣмѣстенъ отъ Букурещъ въ Мадридъ, и той е доставялъ пособие, безразлично колко, но работата е, че той е доставялъ пособие. Но да видимъ, г-да сждии, този фактъ съставлява ли такова прѣстѣпление прѣдвидено въ закона, по което г-нь прокурора иска да се припознае Миларовъ за виновенъ. Ако безсъмѣнно е доказано, че единъ отъ тия подсъдими, или и двамата—моя довѣрителъ и Г. Великовъ, сж получавали поддържка, пособие за издаването на вѣстника, прѣстѣплението прѣдвидено въ членъ 49-й доказано ли е? Това пакъ не е такова прѣстѣпление, каквото е прѣдвидено въ този членъ. Членъ 49 иска щото Миларовъ да е каралъ,—тъй е въ френски текстъ, — рускиятъ агентъ да направи нѣкакви неприятелски постѣпки спрямо България, да отвори война. Но нека да не бжле война, при всичко, че това е прѣдвидено за война само, защото въ чуждото законодателство е така, отъ гдѣто е черпанъ прѣвода на нашия наказателенъ законъ, но и така да е, за тия неприятелски дѣйствия и постѣпки трѣбва да се установи, че Миларовъ е каралъ този агентинъ Хитрово да ангажира своето правителство за неприятелски дѣйствия, да инсинуира противъ България. Тукъ на-противъ е работата. Миларовъ не дава на този агентинъ нито свѣдѣния, нито интелектуални свѣдѣния или други, но получавалъ пари за издаването на вѣстникъ, който е билъ прѣд-назначенъ за външния свѣтъ, за европейския свѣтъ, защото сж е списвалъ на френски языкъ. Азъ допускамъ, и трѣбва да е писано — защото не съмъ го виждалъ, че не е ималъ свободенъ входъ въ България, — но азъ допускамъ да сж е писало въ този вѣстникъ противъ за това наше правителство, че не сж е плѣло вѣнци на наше правителство, а особено на регентството, което е било тогава на властъ. Допускамъ, че може да сж писани и други работи, съ които да се възхваляватъ подвизитѣ извършени по време испяжланието на бившия князь Александра Батембергъ, допускамъ всичко това. Но всичко това е далѣчъ отъ да прѣд-